

Adventné obdobie pripravujeme sa na slávenie vianočných sviatkov

Bratislava 24. novembra (TK KBS)

Advent - príchod Krista, ktorý túžobne očakávame.

V prvom rade sa pripravujeme na slávenie Vianoc, tajomstvo vtelenia. Chválimo Boha, ktorý tak miloval svet, že nám poslal svojho Syna. Vianočné sviatky a príprava na ne, majú svoj hlbší zmysel v príprave našich srdc na Božiu milosť vo sviatostiach.

Druhý príchod Krista sa teda deje v našich srdciach najmä prijímaním svätého prijímania. Advent nám pripomína, že Kristus prišiel, ale aj že príde. A život veriacich je neustálym a bdelym očakávaním toho príchodu. Nejde iba o to, aby sme pripomenuli historickú udalosť, ktorá sa stala pred 2000 rokmi v malej južnej dedinke. Oveľa potrebnéjšie je pochopiť, že celý náš život musí byť adventom, bdelym očakávaním nového konečného príchodu Krista.

Prvou adventnou nedeľou (v tomto roku 28. novembra) sa pre kresťanov začína obdobie adventu, prípravy na slávenie narodenie Ježiša. Slovo advent pochádza z latinského adventus a znamená príchod. Symbolom adventného obdobia, ktoré trvá štyri týždne, je adventný veniec so štyrmi sviečkami - tie sa postupne zapalujú počas štyroch adventných nedeľ. Postupne sa do Vianoc zapaluje jedna sviečka za druhou. Najčastejšie sú sviečky tmavomodré alebo fialové symbolizujúce liturgické farby adventných nedeľ.

Cirkevný rok sa v Katolíckej cirkvi končí sviatkom Krista Kráľa a adventom sa začína nový cirkevný rok.

Štvortýždňové obdobie adventu je pre veriacich najmä časom duchovnej prípravy a pokánia pred slávením Vianoc, radostnej spomienky na Narodenie Pána. V tomto období sa veriaci v katolíckych, evanjelických a ďalších kresťanských chrámoch schádzajú k modlitbám a zamysleniam, konajú sa v nich aj mnohé adventné koncerty. Chrámové rúcho v advente je fialové.

Prvá adventná nedeľa je súčasne v Katolíckej cirkvi začiatkom nového liturgického roka. V Katolíckej cirkvi je prvá adventná nedeľa už tradične aj dňom celocirkevnej zbierky na charitu. Posledné roky sa tiež tradične číta v kostoloch pastiersky list biskupov Slovenska.

Adventná predvianočná príprava sa spomína v Ríme už za pápeža Leva I. Veľkého (440-461).

Iný záznam o advente pochádza z Francúzska, kde koncil v meste Macon v r. 582 nariadil, aby sa príprava na slávenie vianočných sviatkov začala od prvej nedele po sviatku sv. Martina. Adventné obdobie v tejto forme zahrnovalo šesť nedeľ a malo pôstno-kajúcny charakter. Pápež Gregor I. Veľký (590-604) skrátil adventné obdobie na štyri nedele (symbolizujúce 4 000 rokov čakania na Mesiaša od vyhnanja prvých rodičov z raja) a je pôvodcom adventných kázni v Bazilike Santa Maria Maggiore. Svoju definitívnu formu nadobudol advent v 8. - 9. storočí.

V r. 1362 pápež Urban V. (1362-1370), ktorý aj po svojom zvolení za pápeža žil ako benediktínsky mních, zaviedol pôstne pravidlá pre adventné obdobie.

Obsah adventnej doby výstižne vyjadrujú staré adventné piesne - roráty - zostavené podľa biblických textov, prevažne prorockých. Roráty sa začínali pred svitaním a pripomínali, že pred narodením Krista ľudstvo „kráčalo v tmách“ (Iz 9,2). Názov roráty pochádza z najznámejšej latinskej adventnej piesne pochádzajúcej zo 16. storočia z Francúzska: „*Rorate coeli de super ...*“ („*Rosu dajte nebesia zhora ...*“).

Význam adventu Adventná doba nie je našťastie len časom nákupnej horúčky. Má predovšetkým svoj duchovný obsah. Vyzýva nás k stretnutiu s Kristom v našom každodennom živote a pripravuje nás na jeho slávny druhý príchod.

História adventného venca Veniec je od nepamäti symbolom víťazstva a kráľovskej dôstojnosti. Aj Biblia hovorí o venci ako o prejave úcty, radosti a víťazstva. Adventný veniec vzdáva hold tomu, ktorý je očakávaný, a ktorý zároveň prichádza ako víťaz, ako kráľ a osloboditeľ. Rozlievajúce sa svetlo z horiacich sviec vyjadruje prichádzajúceho Krista, ktorý rozptyľuje temnotu a strach, pretože on je „*Svetlo sveta*“ (Jn, 8,12).

Začiatkom 19. storočia, v roku 1808 sa narodil v Hamburgu Johann Henrich Wichern. Bol najstarším synom a mal ešte 7 súrodencov. Neskôr sa stal vychovávateľom a študoval teológiu, aby sa mohol stať evanjelickým pastorm. Johann H. Wichern potom pôsobil ako učiteľ v hamburskej nedeľnej škole.

V túžbe postarať sa chudobných ľudí, sa rozhodol zriadiť predovšetkým pre chudobné a opustené deti útulok. Neskôr sa mu vďaka milodarom a tvrdej práci podarilo jeho plán zrealizovať. Dom nazval Drsný dom, v ktorom opustené deti v jeho opatere boli nielen ubytované, ale sa aj priučili remeslu. Na základe neustálych otázok týchto detí, koľko dní ešte zostáva do Vianoc, sa rozhodol vyrobiť drevený veniec s 24 sviečkami - 19 tenšími, ktoré predstavovali všedné dni a 4 hrubšími sviečkami, symbolizujúcimi štyri adventné nedele.

Zdroj: Vnuk, František: *Príručný slovník kresťanstva. Smaragd, Bratislava. 2003 / Archív TK KBS*